

Προσφυγή της 21ης Ιουνίου 2016 — VF Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-324/16)

(2016/C 305/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: VF Europe BVBA (Bornem, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: H. Vanhulle, B. van de Walle de Ghelcke, C. Borgers και N. Baeten, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 11ης Ιανουαρίου 2016 σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) που συνίσταται στην απαλλαγή των πλεοναζόντων κερδών το οποίο εφαρμόζεται από το Βασίλειο του Βελγίου·
- επικουρικός, να ακυρώσει τα άρθρα 2-4 της προσβαλλομένης αποφάσεως·
- σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τον προσδιορισμό του φερόμενου ως μέτρου κρατικών ενισχύσεων και τον χαρακτηρισμό αυτού ως καθεστώτος ενισχύσεων κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 2015/1589 του Συμβουλίου⁽¹⁾ και του άρθρου 107 ΣΛΕΕ.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 107 ΣΛΕΕ και την υποχρέωση αιτιολογήσεως και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, κρίνοντας ότι το βελγικό σύστημα προκριματικών φορολογικών αποφάσεων για τα πλεονάζοντα κέρδη αποτελεί κρατική ενίσχυση.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 16, παράγραφος 1, του κανονισμού 2015/1589 του Συμβουλίου και παραβίασε τις γενικές αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, διότι διέταξε την ανάκτηση της φερόμενης ενισχύσεως.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 6, ΣΛΕΕ, παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και διέπραξε κατάχρηση εξουσίας, διότι χρησιμοποίησε τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων προκειμένου να απαγορεύσει το βελγικό σύστημα προκριματικών φορολογικών αποφάσεων για τα πλεονάζοντα κέρδη.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589, του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9).

Προσφυγή της 23ης Ιουνίου 2016 — Paice κατά EUIPO — Blackmore (DEEP PURPLE)

(Υπόθεση T-328/16)

(2016/C 305/60)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ian Paice (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: M. Engelman, Barrister, και J. Stephenson, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Richard Hugh Blackmore (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτών: Ο αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «DEEP PURPLE» — Υπ' αριθ. 11 772 721 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Μαρτίου 2016 στην υπόθεση R 736/2015-5

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθ' όσον τρόπο κρίνει σκόπιμο, ιδίως, κατά τρόπον ώστε η αίτηση καταχώρισεως του σήματος να απορριφθεί εν όλω για το σύνολο των προϊόντων και υπηρεσιών για τα οποία υποβλήθηκε·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009.

Αναίρεση που άσκησαν στις 20 Ιουνίου 2016 οι FN, FP και FQ κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Απριλίου 2016 στην υπόθεση F-41/15 DISS II, FN κ.λπ. κατά CEPOL

(Υπόθεση T-334/16 P)

(2016/C 305/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείοντες: FN (Βουδαπέστη, Ουγγαρία), FP (Μπρατισλάβα, Σλοβακία) και FQ (Les Fonts Benitachell, Ισπανία) (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Blot, δικηγόροι)

Ανααιρεσίβλητη: Ευρωπαϊκή Αστυνομική Ακαδημία (CEPOL)

Αιτήματα των ανααιρεσιόντων

Οι ανααιρεσείοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 11ης Απριλίου 2016 στην υπόθεση F-41/15 DISS II, FN κ.λπ. κατά CEPOL, και κατά συνέπεια,
- να ακυρώσει την υπ' αριθ. 17/2014/DIR απόφαση της CEPOL της 23ης Μαΐου 2014 με την οποία προβλέπεται η μεταφορά της CEPOL στη Βουδαπέστη, Ουγγαρία, από την 1η Οκτωβρίου 2014 και οι ανααιρεσείοντες ενημερώνονται ότι «η μη συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία θα θεωρηθεί παραίτηση με ισχύ από τις 30 Σεπτεμβρίου 2014»,
- να ακυρώσει τις αποφάσεις της CEPOL της 28ης Νοεμβρίου 2014 με τις οποίες απορρίφθηκαν οι διοικητικές ενστάσεις που οι ανααιρεσείοντες υπέβαλαν μεταξύ 8ης και 21ης Αυγούστου 2014 κατά της αποφάσεως της 23ης Μαΐου 2014,
- να υποχρεώσει την CEPOL να καταβάλει αποζημίωση για αποκατάσταση της υλικής ζημίας και για χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης των ανααιρεσιόντων,
- να καταδικάσει την CEPOL στο σύνολο των δικαστικών εξόδων των ανααιρεσιόντων σχετικά με την παρούσα αίτηση αναρέσεως καθώς και στην υπόθεση F-41/15 DISS II.